

Vrouwkje Tuinman

Vis

De gedichten van Arnoud van Adrichem bemoeien zich overal mee, zegt zijn uitgeverij. Wie *Vis* leest krijgt in elk geval het gevoel dat zijn personages als eerste hun vinger opsteken wanneer de leraar iets vraagt. Er wordt een flinke bak feiten en citaten omgekieperd. En levenswijsheid, zoals in een gedicht waarin het bestaan wordt vergeleken met mobiel telefoneren: *De verbinding wordt verbroken, ooit. Het is geen beller gegeven dit bij voortduring te beseffen*. De dichter speelt met het verschil tussen echte en pseudokennis. Hij werkt heel zelfverzekerd, heel ritmisch – Van Adrichem schrijft op zo'n manier dat het leest alsof het er niets anders had kunnen staan. Toch blijft de lezer achter met een gevoel van twijfel: is dit inderdaad onontkoombaar waar, of verschuilt de dichter zich achter het opgepoetst aplomb dat hij beschrijft.

Uit: *La Vie en Rose*, 30 september 2008